

από τις οποίες πάσχουν και που επιβάλλεται επίσης έναντι των δικαιοδόχων αποβιώσαντος υπαλλήλου, ακόμη και όταν ο υπάλληλος αυτός αποδέσμευσε τους ιατρούς από την υποχρέωσή τους τηρήσεως

του απορρήτου. Για το λόγο αυτό έχει προβλεφθεί ειδική διαδικασία, με έμμεση πρόσβαση στα έγγραφα ιατρικής φύσεως, μέσω ιατρού εμπίστου οριζόμενου από τον υπάλληλο.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

στην υπόθεση 140/86 *

I — Πραγματικά περιστατικά

1. Η Gisela Strack είναι χήρα και δικαιοδόχος του Gerhard Strack, ο οποίος ήταν υπάλληλος της Επιτροπής διορισμένος ως τεχνικός στο Centre de recherche atomique des Communautés européennes (Κέντρο Ατομικών Ερευνών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) στο Geel (Βέλγιο).

2. Στις 9 Σεπτεμβρίου 1970 ο Strack, στα καθήκοντα του οποίου περιλαμβανόταν και η κατασκευή «στόχων», δηλαδή προτύπων δειγμάτων γνωστής ραδιενέργειας, εκτέθηκε σε ραδιενεργό μόλυνση που συνίστατο στην εισπνοή σκόνης πλουτωνίου. Ούτε ο ιατρός της επιχειρήσεως ούτε ο εντεταλμένος επί της προστασίας κατά των ακτινοβολιών απαγόρευσαν στον Strack να συνεχίσει την εργασία του.

3. Όταν υπέστη έμφραγμα του μυοκαρδίου ζήτησε ο Strack και πέτυχε το 1973 την πρόωρη συνταξιοδότησή του μέσα στο πλαίσιο της εθελουσίας εξόδου.

4. Στις 18 Ιουλίου 1979 ο ιατρός Sémillier, προϊστάμενος της ιατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής για το προσωπικό εκτός Βρυξελλών, πρόεβη σε δήλωση στη διοίκηση «περί υπο-

νοίας υπάρξεως επαγγελματικής νόσου», κατά την έννοια του άρθρου 3 των κανόνων περί καλύψεως των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: οι κανόνες).

5. Στις 25 Σεπτεμβρίου 1980 ο Strack, ο οποίος εν τω μεταξύ υποβλήθηκε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σε διάφορες ιατρικές εξετάσεις, απηύθυνε στη διοίκηση της Επιτροπής αίτηση, με την οποία ζητούσε την αναγνώριση της υπάρξεως επαγγελματικής νόσου.

6. Μετά το θάνατο του Strack, ο οποίος συνέβη στις 13 Φεβρουαρίου 1981, η Επιτροπή άρχισε μια έρευνα και διέταξε τη διενέργεια διαφόρων πραγματογνωμοσυνών.

7. Στις 30 Ιουλίου 1983 ο επίτροπος Burke ειδοποίησε τη Strack ότι συνεχιζόταν η έρευνα του φακέλου, μολονότι η προσληφθείσα ραδιενέργεια παρέμενε κάτω από τα επιτρεπτά ανώτατα όρια.

8. Κατόπιν ανταλλαγής αλληλογραφίας μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής και της Strack, έγινε μια συνάντηση στις Βρυξέλλες, κατά την οποία η Strack και ο δικηγόρος της

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έλαβαν την άδεια να συμβουλευθούν τον προσωπικό φάκελο του Strack.

9. Στις 24 Μαΐου 1985 ο δικηγόρος της Strack παρατήρησε στην Επιτροπή ότι ο φάκελος περιέχει κενά και ζήτησε από την Επιτροπή, κατ' εφαρμογή του άρθρου 90 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, την άδεια να λάβει γνώση του πλήρους προσωπικού φακέλου του Strack, του πλήρους φακέλου επί του εργατικού ατυχήματος της 17ης Σεπτεμβρίου 1970, καθώς και του συνόλου των ιατρικών εξετάσεων και των διενεργηθεισών πραγματογνωμοσυμών.

10. Με την απάντησή της της 2ας Ιουλίου 1985 η Επιτροπή ειδοποίησε τη Strack ότι είχε δικαίωμα, ως δικαιούχος του Strack, να λάβει γνώση του ατομικού φακέλου του τελευταίου, σύμφωνα με το άρθρο 26 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, το οποίο ορίζει το περιεχόμενο του ατομικού φακέλου και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να γίνει γνωστό. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι θα ετοίμαζε ένα σχέδιο αποφάσεως στηριζόμενο στο άρθρο 73 του κανονισμού, σχετικά με την κάλυψη των κινδύνων επαγγελματικής νόσου και ατυχήματος. Στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθρα 21 και επόμενα των κανόνων, η Strack έχει το δικαίωμα να ζητήσει να διαβιβασθεί στον ιατρό της εκλογής της η ιατρική γνωμάτευση στην οποία στηρίζεται αυτή η απόφαση.

11. Στις 31 Ιουλίου 1985 η Strack όρισε τον καθηγητή Kuni ως ιατρό στον οποίο έπρεπε να διαβιβασθεί η ιατρική γνωμάτευση.

Στις 9 Αυγούστου 1985 ο δικηγόρος της Strack απηύθυνε ρητή πρόσκληση προς την ιατρική επιτροπή που προβλέπεται από το άρθρο 23 των κανόνων.

12. Στις 29 Οκτωβρίου 1985 η Strack άσκησε διοικητική ένσταση, στηριζόμενη στο άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 1985, στην οποία ανέφερε κυρίως ότι ο ατομικός φάκελος του αποβιώσαντος συζύγου της δεν ήταν πλήρης ούτε περιείχε κατάλογο όλων των

εγγράφων και επομένως δεν ανταποκρινόταν στις απαιτήσεις του άρθρου 26 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

13. Με απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 1986 η Επιτροπή διαπίστωσε ότι επέτρεψε στη Strack να συμβουλευθεί, στα γραφεία της Επιτροπής, τον ατομικό φάκελο του αποβιώσαντος συζύγου της και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 21 των κανόνων, της επέτρεψε να λάβει γνώση όλων των εγγράφων που αφορούν το ατύχημα του Σεπτεμβρίου 1970 και έτσι επέτρεψε στη Strack να λάβει γνώση της αιτιολογίας επί της οποίας στηρίζεται το σχέδιο αποφάσεως της Επιτροπής και να κρίνει αν θα ήθελε να προσφύγει στην ιατρική επιτροπή. Η Επιτροπή παραδέχεται ότι ο ατομικός φάκελος του Strack δεν ανταποκρίνεται σ' όλες τις τυπικές προϋποθέσεις του άρθρου 26.

II — Έγγραφο διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

1. Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Ιουνίου 1986 η Gisela Strack άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου αιτούμενη την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 27ης Φεβρουαρίου 1986.

2. Η *Gisela Strack*, προσφεύγουσα, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει παράνομη και να ακυρώσει την απόφαση της καθής, που εκφράζεται στα έγγραφα της 2ας και 30ης Ιουλίου 1985 και έχει τη μορφή αποφάσεως επί της διοικητικής ενστάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 1986, κατά το μέτρο τουλάχιστον κατά το οποίο αρνήθηκε στην προσφεύγουσα το δικαίωμα να συμβουλευθεί τον πλήρη ατομικό φάκελο του Gerhard Strack.

— να υποχρεώσει την καθής να επιτρέψει στην προσφεύγουσα να συμβουλευθεί τον πλήρη ατομικό φάκελο του Gerhard Strack, περιέχοντα όλα τα στοιχεία που ενδιαφέρουν τη διοικητική του κατάσταση και όλες τις κρίσεις που αφορούν την ικανότητά του, την αποδοτικότητα του και τη συμπεριφορά του, ιδίως δε:

- τα πρακτικά των συνήθων ιατρικών εξετάσεων·
- τις πραγματικές διαπιστώσεις επί του ατυχήματος εργασίας του Σεπτεμβρίου 1970, που συντάχθηκαν το 1970 και το Φεβρουάριο του 1983 από τους αρμόδιους εντεταλμένους, συμπεριλαμβανομένου και του εντεταλμένου επί της προστασίας κατά των ατκινοβολιών·
- τα ιατρικά πορίσματα που έγιναν επ' ευκαιρία του εργατικού ατυχήματος του Σεπτεμβρίου 1970 από τους ιατρούς και εμπειρογνώμονες που διορίστηκαν από την προσφεύγουσα·
- να υποχρεώσει την προσφεύγουσα να καταρτίσει ενιαίο φάκελο, σύμφωνα με το άρθρο 26 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, που να περιέχει όλα τα έγγραφα που αφορούν τη διοικητική κατάσταση του αποβιώσαντος Gerhard Strack.

3. Η *Επιτροπή*, καθής, ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει τα αιτήματα της προσφυγής ως απαράδεκτα·
- κατά το μέτρο που είναι παραδεκτά, να τα απορρίψει ως αβάσιμα.

4. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Εξάλλου, κάλεσε την Επιτροπή να απαντήσει σε διάφορα ερωτήματα: η Επιτροπή απάντησε μέσα στην ταχθείσα προθεσμία.

III — Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων

A — *Επί του παραδεκτού*

1. Η *Επιτροπή* ισχυρίζεται ότι τα αιτήματα της προσφεύγουσας αποσκοπούν στο να λάβει γνώση του πλήρους ατομικού φακέλου του

αποβιώσαντος συζύγου της, κατά την έννοια του άρθρου 26 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, στον οποίο περιλαμβάνονται ιδίως τα πρακτικά των συνήθων ιατρικών επισκέψεων, οι διαπιστώσεις σχετικά με το εργατικό ατύχημα το 1970 και τα ιατρικά πορίσματα που έγιναν σε συνάρτηση με το ατύχημα αυτό. Το αίτημα της προσφυγής με το οποίο ζητείται η ανάγνωση των ιατρικών στοιχείων, είναι απαράδεκτο. Στη διοικητική κατάσταση του υπαλλήλου ανήκουν, πράγματι, κατά την έννοια του άρθρου 26 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, οι αποφάσεις που αφορούν το διορισμό του, την τοποθέτησή του, τη διοικητική του θέση και την τελική απόφαση σχετικά με τη λήξη του υπαλληλικού δεσμού, όχι όμως τα ιατρικά έγγραφα που αναφέρονται στην προσφυγή. Η προσφεύγουσα μπορούσε να συμβουλευθεί τον ατομικό φάκελο του συζύγου της. Το έννομό της συμφέρον συνίσταται στην αναγνώριση ως επαγγελματικής νόσου της νόσου που αποτέλεσε την αιτία του θανάτου του συζύγου της. Εφόσον τα στοιχεία του ατομικού φακέλου δεν έχουν καμία σχέση με αυτό το πρόβλημα, οι τυπικές πλημμέλειες που διαπιστώθηκαν στο φάκελο δεν έχουν καμία σχέση με την αίτηση της προσφεύγουσας.

2. Η *Gisela Strack* εκθέτει ότι οι προϋποθέσεις ασκήσεως προσφυγής που απαιτούν τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως συντρέχουν εν προκειμένω. Η ίδια υπέβαλε αίτηση στην Επιτροπή για να πληροφορηθεί τον ατομικό φάκελο και/ή τα στοιχεία που αφορούν το υπηρεσιακό ατύχημα και τα αντίστοιχα ιατρικά πορίσματα. Η διοικητική της ένσταση κατά της αρνητικής αποφάσεως αποτέλεσε αντικείμενο απορρίψεως την οποία προσβάλλει ήδη ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με τα αιτήματα της προσφυγής ζητείται τόσο να λάβει γνώση η προσφεύγουσα όλων των στοιχείων που απαρτίζουν τον ατομικό φάκελο κατά την έννοια του άρθρου 26, όσο και να λάβει γνώση των ιατρικών εγγράφων που βρίσκονται σε ξεχωριστό φάκελο ή εκτός οιοδήποτε φακέλου, ακόμη και αν δεν έπρεπε, από νομική άποψη, να αποτελούν μέρος ενός ατομικού φακέλου.

Το δικαίωμα της προσφεύγουσας να λάβει γνώση του ατομικού φακέλου δεν εξαντλήθηκε από το γεγονός ότι μπόρεσε να τον ερευνήσει όταν ο φάκελος ήταν ελλιπής. Μπορεί να ισχυριστεί ότι έχει συγκεκριμένο έννομο συμφέρον, δεδομένου ότι μπορεί να υποτεθεί εγκύρως ότι τα ελλείποντα στοιχεία έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με το εργατικό ατύχημα.

B — *Επί της ουσίας*

1. Η *Gisela Strack* ισχυρίζεται ότι το άρθρο 26 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως προβλέπει τη σύσταση ατομικού φακέλου για κάθε υπάλληλο, ο οποίος θα περιέχει όλα τα στοιχεία που ενδιαφέρουν τη διοικητική κατάσταση του υπαλλήλου, καταχωρισμένα, αριθμημένα και αρχειοθετημένα κατά τρόπο συνεχή, συμπεριλαμβανομένων των διαπιστώσεων, εκθέσεων και ιατρικών γνωματεύσεων που αφορούν το εργατικό ατύχημα και τα οποία έχουν εσωτερική σχέση με τα καθήκοντα που εκτελεί ο υπάλληλος. Η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί τον εμπιστευτικό χαρακτήρα αυτών των εγγράφων ή το ιατρικό απόρρητο για να τοποθετήσει τα έγγραφα αυτά σε ιδιαίτερο φάκελο και να αρνηθεί στον υπάλληλο ή στο δικαιούχο του να λάβει γνώση των εγγράφων αυτών. Το ιατρικό απόρρητο μπορεί να αντιταχθεί ενδεχομένως σ' έναν υπάλληλο ο οποίος έχει την ιδιότητα του ασθενούς και του οποίου πρόκειται να κριθεί η σωματική ή πνευματική κατάσταση, όχι και όμως και στο δικαιούχο, κατά την έννοια του άρθρου 73 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, του αποβιώσαντος υπαλλήλου· εξάλλου, ο αποβιώσας σύζυγος της προσφεύγουσας είχε ρητά αποδεσμεύσει τους ιατρούς από την υποχρέωση τηρήσεως του απορρήτου.

Η υποχρέωση της διοικήσεως να συστήσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 26, πλήρη ατομικό φάκελο, δεν την εμποδίζει να τοποθετήσει ορισμένα στοιχεία σ' ένα τμήμα αυτού του φακέλου, του οποίου θα μπορούν να λαμβάνουν περιορισμένη γνώση οι τρίτοι.

Στο γερμανικό δημοσιούπαλληλικό δίκαιο, ο υπάλληλος, καθώς και ο επιβιώσας δικαιούχος του, έχει το δικαίωμα, ακόμη και μετά τη λήξη της υπηρεσίας του, να λαμβάνει γνώση των πλήρους ατομικού του φακέλου, στον οποίο περιλαμβάνονται και τα ιατρικά έγγραφα.

Η διοίκηση δεν έχει υποχρέωση να είναι επιφυλακτική έναντι ενός ασθενούς υπαλλήλου, αλλά έχει την υποχρέωση της συνεργασίας και το καθήκον της βοήθειας για την ενημέρωση του δικαιούχου. Στις αποφάσεις της 27ης Οκτωβρίου 1977 (Moli, 121/76, Slg. 1977, σ. 1971) και της 13ης Απριλίου 1978 (Mollet, 75/77, Slg. 1977, σ. 897), το Δικαστήριο έκρινε ότι ο ενδιαφερόμενος έχει την ευχέρεια να λαμβάνει γνώση αμέσως ή εμμέσως των ιατρικών εγγράφων επί των οποίων στηρίζεται μια απόφαση της διοικήσεως.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί τις διατάξεις των κανόνων για να περιορίσει την έκταση εφαρμογής του άρθρου 26. Το δικαίωμα της προσφεύγουσας να προβάλλει τις αξιώσεις της που απορρέουν από τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως, κατά την έννοια του άρθρου 73 του κανονισμού αυτού, εξαρτάται από τη δυνατότητα να λάβει γνώση του πλήρους ατομικού φακέλου. Η ερμηνεία που έδωσε το Δικαστήριο με την απόφαση της 21ης Μαΐου 1981 (Morbelli, 156/80, Συλλογή 1981, σ. 1357) σ' αυτούς τους κανόνες, σύμφωνα με την οποία ο έλεγχος του Δικαστηρίου περιορίζεται στα ζητήματα που είναι σχετικά με τη σύσταση και την κανονική λειτουργία της Επιτροπής που προβλέπεται από τα άρθρα 19 και 23 των κανόνων αυτών και δεν εκτείνεται στις καθαυτό ιατρικές εκτιμήσεις, δεν δικαιολογείται· πράγματι, το άρθρο 28 εγγυάται στον ενδιαφερόμενο το σύνολο των δικαιωμάτων υποβολής ενστάσεως και νομικής προστασίας και συνεπάγεται, κατόπιν αυτού, ότι όλα τα πραγματικά περιστατικά πρέπει να εκτίθενται και να αποδεικνύονται, ιδίως δε τα στοιχεία επαγγελματικής νόσου ή εργατικού ατυχήματος. Η κολόβωση του δικαστικού

ελέγχου από τα πραγματικά περιστατικά και τα ιατρικά πορίσματα που προηγούνται της διοικητικής αποφάσεως αποτελεί προσβολή των στοιχειωδών δικαιωμάτων του υπαλλήλου. Σε κανένα κράτος μέλος δεν ισχύει τέτοιο σύστημα.

Η προσφεύγουσα άρχισε τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 21 και επόμενα των κανόνων για να προστατεύσει τα δικαιώματά της αφού η Επιτροπή της απηύθυνε το σχέδιο αποφάσεως, χωρίς να παραιτείται από το δικαίωμά της να λάβει ατομικά γνώση του φακέλου. Το άρθρο 21 των κανόνων, το οποίο ορίζει ότι η Επιτροπή χορηγεί στο δικαιούχο σχέδιο αποφάσεως συνοδευόμενο από το πόρισμα του ή των ιατρών που ορίζονται από το όργανο, και το άρθρο 23, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα προσφυγής ενώπιον ιατρικής επιτροπής, δεν θα είχαν νόημα παρά μόνον αν ο δικαιούχος είχε τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει αυτά τα πορίσματα και τις πραγματικές διαπιστώσεις σχετικά με το εργατικό ατύχημα και τα ιατρικά πορίσματα που τον αφορούν. Ο δικαιούχος πρέπει να μπορεί να εκτιμά τον οικονομικό κίνδυνο της προσφυγής σ' αυτή τη διαδικασία. Η δεύτερη φράση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 21 επιτρέπει στον υπάλληλο ή στους δικαιοδόχους του να ζητούν να διαβιβαστεί η πλήρης ιατρική γνωμάτευση στον ιατρό της εκλογής του, δεν διευκρινίζει όμως τη φύση και την έκταση αυτής της διαγνώσεως· η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο υπάλληλος ή ο δικαιοδόχος έχει πάντοτε τη δυνατότητα να λαμβάνει γνώση του φακέλου στην έδρα της διοικήσεως και ότι, στην εξαιρετική περίπτωση που προβλέπεται στη διάταξη αυτή, ο φάκελος ή τμήμα του φακέλου αυτού μπορεί να αποσταλεί στον καθορισμένο ιατρό. Η συμπεριφορά της Επιτροπής εμπόδισε την προσφεύγουσα να λάβει θέση επί των πραγματικών περιστατικών και των ιατρικών προβλημάτων και να πείσει ενδεχομένως την Επιτροπή ότι οι ιατρικές πραγματογνωμοσύνες στις οποίες προέρχονται επί πεπλανημένων προϋποθέσεων ή περιλαμβάνουν σφάλματα. Η ιατρική επιτροπή κινδυνεύει να επα-

ναλάβει τα σφάλματα που περιλαμβάνονται στις προηγούμενες πραγματογνωμοσύνες.

Μεταξύ των εγγράφων που πρέπει να περιλαμβάνονται στον ατομικό φάκελο, πρέπει να τονιστούν τα εξής στοιχεία: η δήλωση περί υπονομίας υπάρξεως επαγγελματικής νόσου, κατά την έννοια του άρθρου 3 των κανόνων, η οποία καταρτίστηκε από τον ιατρό δόκτορα Sémillier, η έκθεση του ατυχήματος, καθώς και η έκθεση του εντεταλμένου για τη ραδιολογική προστασία, έγγραφα που έπρεπε άλλωστε να έχουν καταρτιστεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 76/579/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 1976, που καθορίζει τους αναθεωρηθέντες βασικούς κανόνες σχετικά με την υγειονομική προστασία του πληθυσμού και των εργαζομένων κατά των κινδύνων που προκύπτουν από τις ιονίζουσες ακτίνες (ΑΒΙ. L 187, σ. 1), καθώς και η έκθεση που περιλαμβάνει τις διαπιστώσεις επί της φύσεως του μολυσματικού προϊόντος καθώς και η έκθεση των διαφόρων μεθόδων ειδικής εξετάσεως που εφαρμόστηκαν κατόπιν του ατυχήματος. Έτσι, ούτε η προσφεύγουσα ούτε άλλωστε ο ιατρός που ορίστηκε απ' αυτήν μπόρεσαν να λάβουν γνώση αυτών των στοιχείων.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η προσφεύγουσα ήταν σύμφωνη με τον τρόπο που ενήργησε και μάλιστα με τη βραδύτητα της διαδικασίας εξετάσεως και πραγματογνωμοσύνης.

2. Η *Επιτροπή* υποστηρίζει ότι το αίτημα της προσφεύγουσας να συμβουλευθεί τα ιατρικά στοιχεία κατά το μέρος που αποτελούν τμήμα του ατομικού φακέλου κατά την έννοια του άρθρου 26 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, δεν είναι βάσιμο. Τα ιατρικά έγγραφα δεν αφορούν τη διοικητική κατάσταση του υπαλλήλου και δεν πρέπει να τοποθετούνται στον ατομικό φάκελο. Οι παρατηρήσεις της προσφεύγουσας σχετικά με το γερμανικό δίκαιο δεν είναι κρίσιμες, δεδομένου ότι η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να τηρεί μόνο το κοινοτικό δίκαιο. Έτσι, σύμφωνα με το κοινο-

τικό δίκαιο, η γνώση και η διαβίβαση των ιατρικών στοιχείων δεν είναι δυνατή παρά μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας που έχει ιδρυθεί από τους κανόνες, διαδικασία την οποία άλλωστε έχει ήδη κινήσει η προσφεύγουσα.

Το αίτημα της προσφεύγουσας να συμβουλευθεί τα ειδικά στοιχεία του φακέλου πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμο. Η υπεράσπιση των συμφερόντων του υπαλλήλου και του δικαιოდόχου του στο πλαίσιο του άρθρου 73 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως εξασφαλίζεται μέσω ρητής διαδικασίας, της οποίας το Δικαστήριο αναγνώρισε τον εξαντλητικό και αποκλειστικό χαρακτήρα (απόφαση της 21ης Μαΐου 1981, Morbelli, προαναφέρθηκε). Η υποχρέωση αιτιολογίας βλαπτικής αποφάσεως συμβιβάζεται στην εν λόγω περίπτωση με τις απαιτήσεις του ιατρικού απορρήτου, με την ευχέρεια που έχει ο ενδιαφερόμενος να επιτύχει τη γνωστοποίηση του ιατρικού πορίσματος στον ιατρό της εκλογής του και στην σύγκλιση ιατρικής επιτροπής στην οποία θα διαβιβαστεί ολόκληρος ο φάκελος. Εξάλλου, το να επιτραπεί η γνώση του ιατρικού φακέλου είναι αντίθετο προς την αρχή της χρηστής διοικήσεως (Διάταξη της 3ης Νοεμβρίου 1980, Suss, 186/80 R, Slg. 1980, σ. 3501).

Η προσφεύγουσα, η οποία είναι « αδαής στην ιατρική », δεν μπορεί να προσδώσει νομικό ενδιαφέρον στη χωριστή γνώση του ιατρικού φακέλου, αφού διαθέτει έμμεση πρόσβαση μέσω του ορισθέντος ιατρού και της ιατρικής επιτροπής. Δεδομένου ότι τα έξοδα των εργασιών της ιατρικής επιτροπής βαρύνουν το όργανο, η προσφεύγουσα δεν διατρέχει κανέναν οικονομικό κίνδυνο. Δεν μπορεί άλλωστε να επικαλεστεί δικαίωμα έλεγχου των εργασιών της ιατρικής επιτροπής, η οποία, όπως και οι εργασίες της επιτροπής αναπηρίας, είναι απόρρητες. Άλλωστε, το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι η βούληση του κοινοτικού

νομοθέτη είναι να συστήσει μια διαδικασία που να προβλέπει ότι τα ιατρικά ζητήματα θα ανατίθενται σε ειδικούς. Στην απόφασή του της 26ης Ιανουαρίου 1984 (Seiler, 189/82, Συλλογή 1984, σ. 229), το Δικαστήριο περιορίστηκε μόνο στον έλεγχο της νομιμότητας του έργου που ανατέθηκε στην Επιτροπή και του τρόπου με τον οποίο εκτέλεσε την αποστολή της, αφήνοντας τα ζητήματα σχετικά με τη διεξαγωγή των αποδείξεων και την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην ευθύνη μόνο της Επιτροπής. Το σύνολο των ιατρικών εγγράφων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που δεν αποτελούν τμήμα της ιατρικής γνωματεύσεως που διαβιβάστηκε στον ιατρό της προσφεύγουσας, θα διαβιβαστεί στην ιατρική επιτροπή και η έλλειψη εμπιστοσύνης την οποία επιδεικνύει η προσφεύγουσα δεν είναι δικαιολογημένη.

Η προσφεύγουσα ειδοποιήθηκε ακριβώς για τις διάφορες φάσεις της διαδικασίας και είχε την ευχέρεια ανά πάσα στιγμή να ζητήσει την κοινοποίηση του σχεδίου αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 21 των κανόνων· επομένως δεν μπορεί να επικρίνει τη δήθεν παρεκτυστική στάση της Επιτροπής.

IV — Απαντήσεις στα ερωτήματα που έθεσε το Δικαστήριο

1. Κληθείσα να δηλώσει το περιεχόμενο της ιατρικής γνωματεύσεως που διαβιβάστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 21 των κανόνων, στον ιατρό που όρισε ο υπάλληλος, η *Επιτροπή* εκθέτει ότι στο περιεχόμενό της περιλαμβάνονται όλα τα δεδομένα επί των οποίων ο ή οι ιατροί που όρισε η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή στήριξαν το πόρισμά τους. Τα έγγραφα εσωτερικού χαρακτήρα, όπως αυτά που έχουν ως αντικείμενο τις εσωτερικές συζητήσεις που αφορούν την ταξινόμηση της νόσου

ως επαγγελματικού κινδύνου, δεν θεωρούνται έγγραφα ιατρικά και δεν αποτελούν τμήμα της ιατρικής γνωμάτευσεως. Τα έγγραφα αυτά διαβιβάστηκαν πάντως στον ιατρό που διάλεξε η δικαιοδότης κατόπιν αιτήσεώς της, όπως έγινε στην παρούσα υπόθεση.

Η *Επιτροπή* απαντά καταφατικά στο ερώτημα αν αυτή η γνωμάτευση περιλαμβάνει κυρίως την έκθεση και τις ιατρικές διαπιστώσεις που έγιναν σχετικά με το ατύχημα. Διευκρινίζει πάντως ότι η ραδιενεργός επιβάρυνση που καταγράφηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 1970 ήταν κάτω από τα ανώτατα όρια της Euratom, έτσι ώστε δεν μπορούσε να συναχθεί ατύχημα ούτε υπήρχε λόγος να συνταχθεί έκθεση ατυχήματος. Η μέτρηση της παρούσας αξίας στα χέρια και στα ενδύματα εργασίας του Strack δεν έδειξε καμιά μόλυνση και γι' αυτό δεν κρίθηκε αναγκαίο να διενεργηθεί ιατρική μέτρηση της επιφάνειας του σώματος. Μετρήσεις με τη βοήθεια «lung-counter» και ανάλυση ούρων έγιναν στις 16 και 17 Σεπτεμβρίου 1970, καθώς και δύο αναλύσεις κοπράνων στις 30 Σεπτεμβρίου 1970 και στις 27 Ιανουαρίου 1971. Για όλες αυτές τις αναλύσεις έγιναν εκθέσεις. Τα στοιχεία σχετικά με τον έλεγχο της αφομοιώσεως, που μετρήθηκαν από την ιατρική υπηρεσία της Επιτροπής από το 1959 έως το 1973, ήταν αυτεπαγγέλτως προσιτά. Βάσει των στοιχείων αυτών ο ιατρός δόκτωρ Sémiler προέβη σε εσωτερική δήλωση υπονοίας. Στην περίοδο μεταξύ 1ης Δεκεμβρίου 1978 και 29ης Φεβρουαρίου 1980 έγιναν κι άλλες αναλύσεις ούρων και κοπράνων. Η πλήρης ιατρική έκθεση ιατρού που ορίστηκε από την Επιτροπή συντάχθηκε βάσει των εκθέσεων.

2. Κληθείσα να δηλώσει σε τι συνίστανται τα ιατρικά έγγραφα που διαβιβάστηκαν αυτεπαγγέλτως στην ιατρική επιτροπή και των οποίων τη γνωστοποίηση μπορεί να ζητήσει η επιτροπή αυτή, να διευκρινίσει αν το περιεχόμενο των εγγράφων αυτών εκτείνεται πέραν του περιεχομένου των εγγράφων που περιλαμβάνονται στην ιατρική γνωμάτευση και σε καταφατική περίπτωση να εκθέσει τους λόγους, η *Επιτροπή* εκθέτει ότι όλα τα έγγραφα αυτά βρίσκονται στην κατοχή της διοικήσεως και διαβιβάστηκαν αυτεπαγγέλτως στην ιατρική επιτροπή. Στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται για το φάκελο που διαβιβάστηκε στον ιατρό που ορίστηκε από τη δικαιοδότη, στον οποίο προστέθηκαν τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τον έλεγχο της αφομοιώσεως, τα οποία καταγράφηκαν από το 1959 έως το 1973, καθώς και τα στοιχεία που μετρήθηκαν κατά την αυτοψία. Ο ιατρός που ορίστηκε από τη δικαιοδότη δεν ζήτησε τη διαβίβαση αυτών των πινάκων· ποτέ δεν του αρνήθηκαν τη γνωστοποίηση στοιχείων τα οποία θα του φαίνονταν αναγκαία για να εκφραστεί αν θα ήταν χρήσιμη η σύγκληση της ιατρικής επιτροπής. Η διαφορά μεταξύ των εξουσιών του ιατρού που ορίζεται από τη δικαιοδότη και των εξουσιών της ιατρικής επιτροπής συνίσταται στη δυνατότητα που έχει η επιτροπή αυτή να διατάσσει συμπληρωματικές εξετάσεις.

F. Schockweiler
εισηγητής δικαστής